

Amos en Rivka zeggen dankjewel voor hun broodje
(waarom zeggen we een beracha voor brood)

De tafel was al gedekt, toen Amos en zijn zusje Rivka uit school kwamen.

"Ha, fijn. Ik heb reuze trek", zei Amos. "Mmmmm, wat een lekkere broodjes. Dank je wel mama" zei Rivka. "Ik heb ze niet zelf gebakken hoor", zei mama, "eigenlijk moet je de bakker bedanken, die heeft ze gebakken".

Na allebei nog zo'n lekker knapperig broodje gegeten te hebben, liepen Rivka en Amos naar de bakkerij. "Wij willen u en de bakker bedanken omdat u van die lekkere broodjes maakt", zeiden tegen de mevrouw in de winkel.

"Kom maar mee, de bakker haalt net nieuwe broden uit de oven" zei zij en ze nam Amos en Rivka mee naar de bakker. Wat rook het in de bakkerij lekker, heerlijk!

"We willen u bedanken omdat u er voor zorgt dat wij altijd van dat lekkere brood kunnen eten" zeiden de kinderen.

"Fijn dat jullie mijn brood zo lekker vinden" lachte de bakker. "Maar als ik niet van dat goede meel zou hebben, dan kon ik geen brood bakken. Eigenlijk moeten jullie de molenaar ook bedanken".

"Pfftt, wat moet je veel mensen bedanken voor zo'n broodje hè", zei Rivka tegen haar broertje. "Ik krijg er al weer honger van", antwoordde Amos.

Vlug liepen ze naar de molen toe. De molenaar gooide er net een zak graan in. "Dank u wel voor het lekkere brood" zeiden Amos en Rivka. "Brood?" vroeg de molenaar. Ik maal alleen maar meel. Als de boer mij geen tarwe geeft, kan ik dat niet doen. Ik denk dat je de boer moet bedanken."

"Laten we dan ook maar de boer gaan bedanken" zei Amos.

Samen met Rivka liep hij naar de boer, die net bezig was met zaaien. "Dank u wel dat u er voor zorgt dat wij altijd van dat lekkere brood kunnen eten" zeiden ze weer.

'Lekker brood van mijn tarwe' zei de boer 'maar ik zaai alleen maar de tarwekorrels'.

De boer kwam bij ze staan. Hij pakte een paar van de tarwekorrels die hij voor het zaaien gebruikte. "Kijk", zei hij. "Ik stop zo'n korrel in de aarde. Er valt regen op het land, en de zon schijnt. Precies genoeg. Daardoor gaat die korrel in de aarde groeien, en wordt het een tarwe-aar, met heel veel korrels erin."

"O" zeiden Amos en Rivka. Ze keken elkaar aan en zeiden: "Nu weten we het niet meer wie moeten we ook nog bedanken?".

"Jullie hebben vast wel weer trek in een boterham" zei de boer. "Kom maar met me mee naar huis". Met elkaar liepen ze naar de boerderij. De hele familie zat al aan tafel. Nadat iedereen zijn handen had gewassen en een boterham had zeiden ze:

**Baroech ata Adonai, Eloheenoel melech ha'olam,
hamotsie lechem min ha'arets**

(gezegd ben Jij, Eeuwige onze God, Koning van al wat bestaat, die brood voortbrengt uit de aarde)

Toen wisten Rivka en Amos wie ze vergeten waren te bedanken. Weet jij het ook?